List do Galacjan

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych, **2**. i wszyscy bracia, którzy są ze mną, kościołom Galacyjej: **3**. łaska wam i pokój od Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa, **4**. który samego siebie dał za grzechy nasze, aby nas wyrwał z teraźniejszego wieku złego, wedle wolej Boga i Ojca naszego, **5**. któremu jest chwała na wieki wieków. Amen. **6**. Dziwuję się, iż tak prędko przenosicie się od tego, który was wezwał do łaski Chrystusowej, do inszej Ewanielijej: **7**. która nie jest insza, jedno są niektórzy, co wami trwożą, i chcą wywrócić Ewanielią Chrystusowę. **8**. Ale choćby my, abo anjoł z nieba przepowiadał wam mimo to, cośmy wam przepowiadali, niech będzie przeklęctwem. **9**. Jakośmy przedtym powiadali i teraz zasię mówię: Jeśliby kto wam opowiadał mimo to, coście wzięli, niech będzie przeklęctwem! **10**. Bo teraz przed ludźmili sprawę mam czyli przed Bogiem? Czyli szukam, abym się ludziom podobał? Jeślibych się jeszcze ludziom podobał, nie byłbych sługą Chrystusowym. **11**. Abowiem oznajmuję wam, bracia, iż Ewanielia, która jest przepowiadana ode mnie, nie jest wedle człowieka. **12**. Bom jej ja nie od człowieka wziął anim się nauczył, ale przez objawienie Jezusa Chrystusa. **13**. Boście słyszeli o moim obcowaniu niekiedy w Żydostwie, iżem nad miarę przeszladował kościół Boży i burzyłem ji. **14**. I postępowałem w Żydostwie nad wiele rówienników moich w narodzie moim, będąc więtszym miłośnikiem ustaw moich ojczystych. **15**. Lecz gdy się podobało temu, który mię odłączył z żywota matki mojej i wezwał przez łaskę swoję, **16**. aby objawił Syna swego we mnie, abych go przepowiadał między Pogany, natychmiast nie przestawałem z ciałem i ze krwią **17**. anim poszedł do Jeruzalem do tych, którzy przede mną byli, Apostołów. Alem szedł do Arabijej i wróciłem się zasię do Damaszku, **18**. zatym po trzech leciech poszedłem do Jeruzalem, abym oglądał Piotra i zmieszkałem u niego piętnaście dni. **19**. A inszego z Apostołów żadnegom nie widział, jedno Jakuba, brata Pańskiego. **20**. A co wam piszę, oto przed Bogiem, żeć nie kłamam. **21**. Potym przyszedłem do krajów Syryjej i Cylicyjej. **22**. A byłem nieznajomym z twarzy kościołom Żydowstwa, które były w Chrystusie, **23**. ale tylko usłyszeli byli: Iż który przeszladował nas niekiedy, teraz opowiada wiarę, którą przedtym burzył. **24**. I sławili Boga ze mnie.

Rozdział 2

1. Zatym po czternaście lat szedłem zasię do Jeruzalem z Barnabaszem, wziąwszy i Tytusa. **2**. A szedłem wedle objawienia. I zniosłem z nimi Ewanielią, którą przepowiadam między Pogany, a z osobna z tymi, którzy się zdali być czym: abym snadź nadaremno nie biegł abo też nie biegał. **3**. Ale ani Tytus, który ze mną był, będąc Poganinem, nie był przymuszon obrzezać się. **4**. Ale dla pokrycie wprowadzonej fałszywej braciej, którzy się wkradli, aby wyszpiegowali wolność naszę, którą mamy w Chrystusie

Jezusie, aby nas w niewolą podbili - **5**. którymeśmy ani na godzinę poddanością nie ustąpili, aby prawda Ewanielijej trwała u was. **6**. A od tych, którzy się zdali być czym (jakiemi kiedy byli, nic mi na tym, Bóg nie ma względu na osobę człowieczą), bo którzy się zdali być czym, mnie się niczym nie przyłożyli. **7**. Ale przeciwnym obyczajem, ujźrzawszy, że mi jest zwierzona Ewanielia odrzezku, jako Piotrowi obrzezania **8**. (abowiem ten, który skutecznie robił w Pietrze na Apostolstwo obrzezania, skutecznie robił i we mnie między Pogany). **9**. A gdy poznali łaskę, która mi jest dana, Jakub i Cefas, i Jan, którzy się zdali być Filarami, dali mi i Barnabie prawicę towarzystwa, abyśmy my do Pogan, a oni do obrzezania: **10**. tylko abyśmy pamiętali na ubogie; o com się też starał, abym to uczynił. **11**. A gdy przyszedł Cefas do Antiochijej, sprzeciwiłem się mu w twarz, iż był godzien naganienia. **12**. Abowiem przedtym niż przyszli niektórzy od Jakuba, z Pogany jadał; a gdy przyszli, zchraniał i odłączał się, bojąc się tych, którzy byli z obrzezania. **13**. I pomagali mu zmyślania ini Żydowie, tak iż też i Barnabasz był uwiedzion do onego zmyślania. **14**. Ale gdym obaczył, iż nie prosto szli według prawdy Ewanielijej, rzekłem Cefasowi przed wszytkimi: Jeśli ty będąc Żydem, po pogańsku żywiesz, a nie po Żydowsku, czemuż Pogany przymuszasz żyć po Żydowsku? **15**. My z narodu Żydowie, a nie z Poganów grzesznicy. **16**. Lecz wiedząc, iż nie bywa usprawiedliwiony człowiek z uczynków zakonu, jedno przez wiarę Jezusa Chrystusa, i my w Chrystusa Jezusa wierzymy, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary Chrystusowej, a nie z uczynków zakonu: przeto iż nie będzie usprawiedliwione z uczynków zakonu wszelkie ciało. **17**. A jeśli szukając, abyśmy byli usprawiedliwieni w Chrystusie, jesteśmy nalezieni i sami grzesznymi, izali Chrystus jest sługą grzechu? Nie daj Boże! **18**. Abowiem jeśli zasię to buduję, com zepsował, czynię siebie przestępcą. **19**. Bom ja przez zakon zakonowi umarł, abym Bogu żył: z Chrystusem jestem przybity do krzyża. **20**. A żywię już nie ja, ale żywie we mnie Chrystus. A co teraz żywię w ciele, w wierze żywię Syna Bożego, który mię umiłował i wydał samego siebie za mię. **21**. Nie odmiatam łaski Bożej. Bo jeśli przez zakon sprawiedliwość, tedy Chrystus próżno umarł.

Rozdział 3

1. O głupi Galatowie, któż was omamił, abyście prawdzie nie byli posłuszni, przed których oczyma Jezus Chrystus przedtym opisany, jest między wami ukrzyżowany? **2**. Tego się tylko od was chcę nauczyć: z uczynków zakonnych wzięliście Ducha czyli z słuchania wiary? **3**. Takeście głupi, że począwszy duchem, teraz ciałem bywacie wykonani? **4**. Takżeście wiele cierpieli darmo? Jeśli jednak darmo! **5**. Który tedy wam dodawa Ducha i sprawuje mocy w was, z uczynkówli zakonu czyli z słuchania wiary? **6**. Jako napisano jest: Uwierzył Abraham Bogu i poczytano mu ku sprawiedliwości. **7**. Poznajcież tedy, iż którzy z wiary są, ci są synmi Abrahamowymi. **8**. A upatrując Pismo, iż z wiary Bóg usprawiedliwia Pogany, przedtym opowiadało Abrahamowi: Iż będą błogosławione w tobie wszytkie narody. **9**. A tak którzy są z wiary, będą błogosławieni z wiernym Abrahamem. **10**. Abowiem którzykolwiek są z uczynków zakonu, pod przeklęctwem są. Bo napisano jest: Przeklęty każdy, który by nie trwał we

wszytkim, co napisano w księgach zakonu, aby ono czynił. **11**. A iż przez zakon żaden nie bywa usprawiedliwion u Boga, jawno jest, iż sprawiedliwy z wiary żywie. **12**. A zakon nie jest z wiary, ale który by je czynił, w nich żyć będzie. **13**. Chrystus nas wykupił od przeklęctwa zakonu, zstawszy się za nas przeklęctwem (abowiem napisano jest: Przeklęty każdy, który wisi na drzewie), **14**. aby w Poganach zstało się błogosławieństwo Abrahamowe w Chrystusie Jezusie, abyśmy obietnicę Ducha wzięli przez wiarę. **15**. Bracia, (wedle człowieka mówię), wszak człowieczego testamentu utwierdzonego nikt nie odrzuca abo więcej stanawia. **16**. Abrahamowi opowiedziane są obietnice i nasieniu jego. Nie mówi: I nasieniom, jakoby w wielu, ale jako w jednym: I nasieniu twojemu, który jest Chrystus. **17**. A to powiadam: testamentu przedtym od Boga utwierdzonego, zakon, który po czterech set i trzydzieści lat dan jest, nie wątli ku zepsowaniu obietnice. **18**. Abowiem jeśliż z zakonu dziedzictwo, już nie z obietnice. Lecz Abrahamowi przez obietnicę Bóg darował. **19**. Cóż tedy zakon? Postanowiony jest dla występków, ażby przyszło nasienie, któremu obiecał, rozrządzony przez anjoły w ręce pośrzednika. **20**. A pośrzednik nie jest ci jednego; lecz Bóg jeden jest. **21**. zakon tedy przeciwko obietnicam Bożym? Nie daj Boże! Abowiem gdyby był dan zakon, który by mógł obżywiać, prawdziwie by z zakonu była sprawiedliwość. **22**. Ale Pismo zamknęło wszytko pod grzechem, aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa była dana wierzącym. **23**. A przedtym, niż przyszła wiara, byliśmy pod zakonem strzeżeni, będąc zamknieni ku tej wierze, która miała być objawiona. **24**. A przetoż zakon pedagogiem naszym był w Chrystusie, abychmy z wiary byli usprawiedliwieni. **25**. Lecz gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod Pedagogiem. **26**. Abowiem wszyscy synami Bożymi jesteście przez wiarę, która jest w Chrystusie Jezusie. **27**. Bo którzykolwiek jesteście ochrzczeni w Chrystusie, oblekliście się w Chrystusa. **28**. Nie jest Żyd ani Greczyn, nie jest niewolnik ani wolny, nie jest mężczyzna ani niewiasta. Abowiem wszyscy wy jedno jesteście w Chrystusie Jezusie. **29**. A jeśliście wy Chrystusowi, tedyście nasieniem Abrahamowym, dziedzicami wedle obietnice.

Rozdział 4

1. A mówię: jako długo dziedzic jest dziecięciem, nic nie jest różny od sługi, będąc panem wszytkiego, **2**. ale jest pod opiekuny i sprawcami aż do zamierzonego czasu od ojca. **3**. Także i my, gdyśmy byli dziećmi, byliśmy pod elementy świata. **4**. Lecz gdy przyszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego uczynionego z niewiasty, uczynionego pod zakonem, **5**. aby te, którzy pod zakonem byli, wykupił, żebyśmy przysposobienia synowskiego dostali. **6**. A iż jesteście synowie, zesłał Bóg Ducha syna swego w serca wasze, wołającego: Abba, Ojcze! **7**. A tak już nie jest niewolnikiem, ale synem: a jeśli synem, tedyć i dziedzicem przez Boga. **8**. Aleć naonczas, nie znając Boga, służyliście tym, którzy z przyrodzenia nie są Bogowie. **9**. A teraz, poznawszy Boga, i owszem, poznani będąc od Boga, jakoż się zaś nawracacie ku elementom mdłym i niedostatecznym, którym zasię znowu służyć chcecie? **10**. Pilnujecie dni i miesięcy, i czasów, i roków. **11**. Boję się o was, bym snadź darmo nie pracował około was. **12**. Bądźcie

jako ja, gdyżem i ja jako wy. Bracia, proszę was, w ni w czymeście mię nie obrazili. **13**. A wiecie, iżem już dawno przez krewkość ciała przepowiadał wam Ewanielią, **14**. a pokusy waszej w ciele moim nie lekceście ważyli aniście odrzucili, aleście mię przyjęli jako anjoła Bożego, jako Chrystusa Jezusa. **15**. Gdzież tedy jest błogosławieństwo wasze? Abowiem świadectwo wam daję, iż, by była rzecz można, oczy wasze wyłupilibyście byli i dalibyście mi byli. **16**. Więcem się wam stał nieprzyjacielem, prawdę wam mówiąc? **17**. Miłują was niedobrze, ale was chcą wypchnąć, abyście ich naszladowali. **18**. A dobrego naszladujcie zawżdy w dobrym, a nie tylko gdym jest obecny u was. **19**. Dziatki moje, które zaś bolejąc rodzę, ażby był Chrystus w was wykształtowan! **20**. A chciałbym teraz być u was i odmienić głos mój, przeto iż wątpię o was. **21**. Powiedzcie mi, którzy pod zakonem chcecie być, zakonuście nie czytali? **22**. Abowiem napisano jest, iż Abraham miał dwu synów: jednego z niewolnice, a drugiego z wolnej. **23**. Lecz który z niewolnice, według ciała się narodził, a który z wolnej, przez obietnicę, **24**. co przez alegorią powiedziano jest. Abowiem te są dwa testamenty. Jeden na górze Synaj, rodzący w niewolą: która jest Agar. **25**. Abowiem Synaj jest góra w Arabijej: przyrównywa się do tego, które teraz jest Jeruzalem i w niewolej jest z synami swymi. **26**. A ono, które wzgórę jest Jeruzalem, wolne jest: które jest matka nasza. **27**. Abowiem napisano jest: Wesel się niepłodna, która nie rodzisz, zakrzykni a zawołaj, która rodząc, nie pracujesz: bo wiele synów opuszczonej, więcej niż tej, która ma męża. **28**. A my, bracia, według Izaaka jesteśmy synami obietnice. **29**. Ale jako naonczas ten, który się był narodził wedle ciała, przeszladował tego, który wedle ducha, tak i teraz. **30**. Ale co mówi pismo? Wyrzuć niewolnicę i syna jej, abowiem nie będzie dziedzicem syn niewolnice z synem wolnej! **31**. A tak, bracia, nie jesteśmy synami niewolnice, ale wolnej: którą wolnością nas Chrystus wolne uczynił.

Rozdział 5

1. Stójcie, a nie bądźcie znowu pod jarzmem niewolej. **2**. Oto ja, Paweł, powiadam wam, iż jeśli będziecie obrzezani, Chrystus wam nic nie pomoże. **3**. A oświadczam się zasię każdemu człowiekowi obrzezującemu się, iż powinien jest wszytek zakon pełnić. **4**. Wyniszczeni jesteście z Chrystusa, którzy w zakonie się usprawiedliwiacie: z łaskiście wypadli. **5**. Abowiem my z Duchem, z wiary, nadzieje sprawiedliwości oczekawamy. **6**. Bo w Chrystusie Jezusie nic nie waży ani obrzezanie, ani odrzezek, ale wiara, która przez miłość działa. **7**. Bieżeliście dobrze: kto wam przekaził, abyście nie byli posłusznymi prawdzie? **8**. Namowa ta nie jest z tego, który was wzywa. **9**. Trocha kwasu wszytko ciasto kwasi. **10**. Ja dufam o was w Panie, iż nic inszego rozumieć nie będziecie, a ten, który wami trwoży, odniesie sąd, któryżkolwiek on jest. **11**. A ja, bracia, jeśli jeszcze obrzezanie opowiadam, czemuż jeszcze przeszladowanie cierpię? Tedy wyniszczone jest zgorszenie krzyżowe. **12**. Bodajże i odcięci byli, którzy was wzruszają. **13**. Abowiem wy wezwani jesteście ku wolności, bracia: tylko żebyście wolności nie obracali na pobudkę ciału, ale przez miłość ducha służcie jeden drugiemu. **14**. Bo wszytek zakon w jednej się mowie wypełnia: Będziesz miłował bliźniego twego jako samego siebie. **15**. Lecz jeśli jeden drugiego

kąsacie i jecie, patrzcie, aby jeden drugiego nie zjadł. **16**. A mówię: Duchem chodźcie, a pożądliwości ciała nie wypełnicie. **17**. Abowiem ciało pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciw ciału. Bo te się sobie wzajem sprzeciwiają, abyście nie cokolwiek chcecie, to czynili. **18**. A jeśli duchem bywacie rządzeni, nie jesteście pod zakonem. **19**. A jawne są uczynki ciała, które są porubstwo, nieczystość, niewstydliwość, wszeteczeństwo, **20**. bałwochwalstwo, czarowania, nieprzyjaźni, swary, zawiści, gniewy, niesnaski, rozterki, kacerstwa, **21**. zazdrości, mężobójstwa, pijaństwa, biesiady i tym podobne. O których opowiadam wam, jakom przedtym opowiedział, iż którzy takowe rzeczy czynią, królestwa Bożego nie dostąpią. **22**. A owoc Ducha jest miłość, wesele, pokój, cierpliwość, dobrotliwość, dobroć, nieskwapliwość, **23**. cichość, wiara, skromność, wstrzymieźliwość, czystość. Przeciwko takowym nie masz zakonu. **24**. A którzy są Chrystusowi, ciało swe ukrzyżowali z namiętnościami i z pożądliwościami. **25**. Jeśli żywiemy duchem, duchem i postępujmy. **26**. Nie zstawajmy się chciwi próżnej chwały, jedni drugich drażniąc, jedni drugim zajźrząc.

Rozdział 6

1. Bracia, jeśliby też człowiek ubieżony był w jakim upadku, wy, którzy duchowni jesteście, nauczajcie takiego w duchu cichości, obaczając samego siebie, abyś i ty nie był kuszon. **2**. Jeden drugiego brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusów. **3**. Abowiem jeśli kto mniema, żeby czym był, gdyż niczym nie jest, sam siebie oszukawa. **4**. A każdy niech sprawy swojej doświadcza, a tak w samym sobie tylko przechwalanie mieć będzie, a nie w drugim. **5**. Bo każdy własne brzemię poniesie. **6**. A niech użycza wszytkich dóbr ten, który bywa nauczan w słowie, temu, który go naucza. **7**. Nie błądźcie: nie da się Bóg z siebie naśmiewać. **8**. Abowiem co będzie siał człowiek, to też będzie żął. Bo kto sieje na swym ciele, z ciała też żąć będzie skażenie. A kto sieje na duchu, z ducha żąć będzie żywot wieczny. **9**. A dobrze czyniąc, nie ustawajmy, abowiem czasu swego żąć będziemy, nie ustawając. **10**. A przeto póki czas mamy, czyńmy dobrze wszytkim, a nawięcej domownikom wiary. **11**. Baczcie, jakim wam list pisał ręką moją. **12**. Abowiem którzykolwiek chcą się podobać w ciele, ci was przymuszają obrzezować się, tylko aby krzyża Chrystusowego przeszladowania nie cierpieli. **13**. Abowiem ani którzy się obrzezują, zakonu nie zachowywają, ale chcą, abyście się wy obrzezali: żeby się z ciała waszego chlubili. **14**. A ja, nie daj Boże, abym się chlubić miał, jedno w krzyżu Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego mnie świat jest ukrzyżowan, a ja światu. **15**. Abowiem w Chrystusie nic nie waży ani obrzezanie, ani odrzezek - ale nowe stworzenie. **16**. A którzykolwiek tego prawidła dzierżeć się będą, pokój nad nimi i miłosierdzie, i nad Izraelem Bożym. **17**. Nawet niech mi się żaden nie przykrzy, abowiem ja piątna Pana Jezusowe na ciele moim noszę. **18**. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa z duchem waszym, bracia. Amen.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.